

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

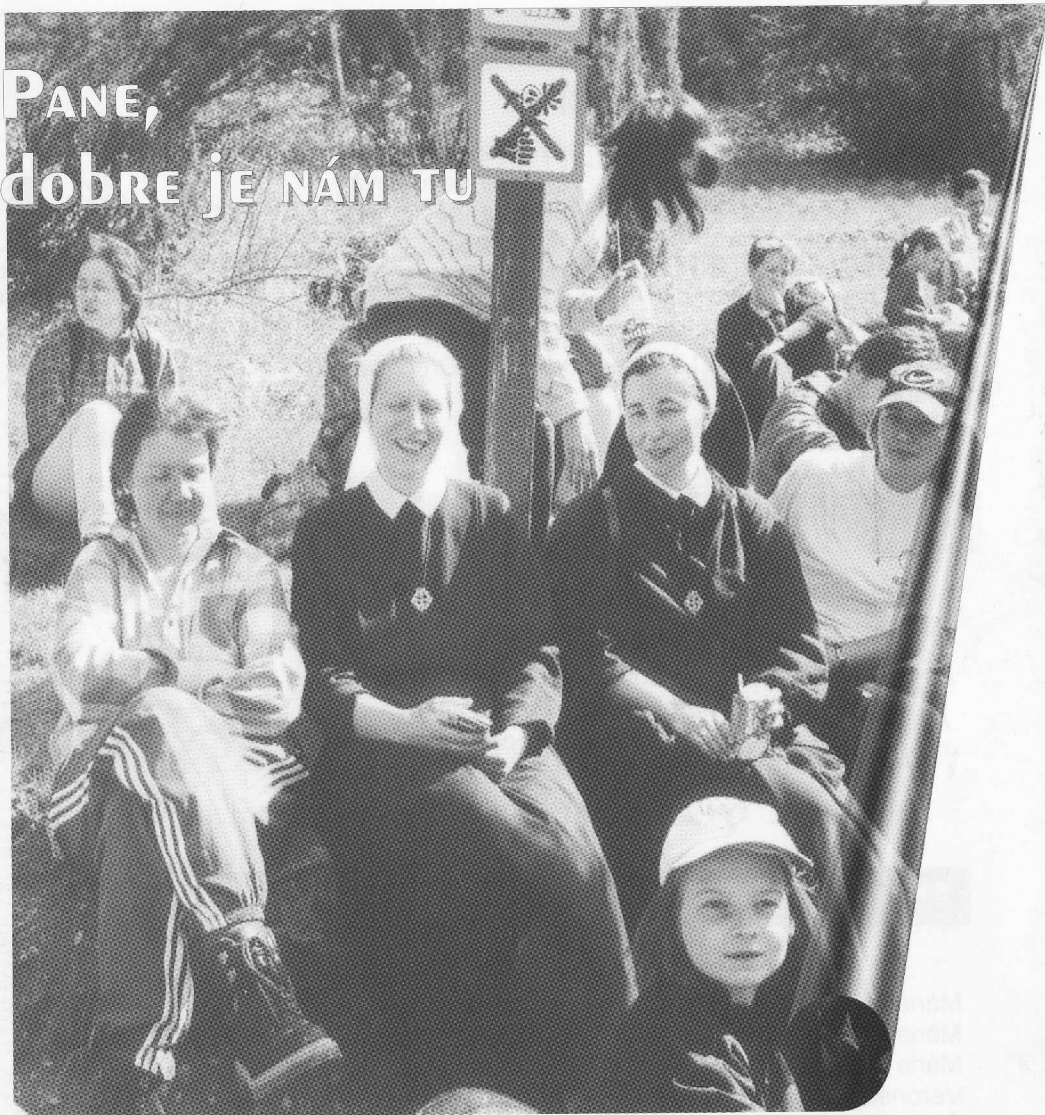
BARTOLOMEJ

ROČNÍK IX.

ČÍSLO 8

AUGUST 2001

PANE,
dobré je nám tu

Svedectvo dôvery - Rozhovor s Bartolomejom Ertlom
Skautské denníky - Súcit - Mládež na Griči - Program púte

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 6. 2001 DO 10. 7. 2001

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Farnosť PD - mesto:

Tomáš Krčmár
Miriam Hlinková
Sára Teličáková
Adam Miča
Jozef Blahho
Viktória Minichová
Nikoleta Banašová
Marek Kaplavka

Dávid Takács
Veronika Ševčíková
Patrícia Píšová
Jakub Bagin
Farnosť Zapotôčky:
Mária Padyšáková
Richard Hutár
Alexandra Orechovská

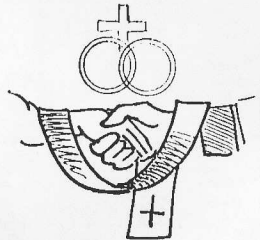
Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Farnosť PD - mesto:

Peter Dobrotka a Monika Tornócziová
Marek Rataj a Jana Vanková

Farnosť Zapotôčky:

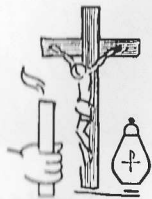
Vladislav Padyšák a Mária Szabová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Mária Mokrá 95 r.
Mária Poláková 50r.
Mária Mrvová 47r.
Veronika Šmikniarová 63 r.
Štefan Bielik 60 r.

Karolína Hlinková 3 r.
Mária Krivdová 89 r.
Mária Straková 88 r.
Zoltán Erdélyi 59 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

S MÁRIOU ZA KRAJŠÍ ŽIVOT

Mária,
nauč ma zbožne žiť,
nauč ma dobrým byť,
nauč ma modliť sa,
nauč ma kajať sa.

Matka Božia, Mária,
nauč ma verným byť,
nauč ma čistým byť,
nauč ma trpieť,
nauč ma zomrieť.

Mária,
nauč ma milovať,
nauč ma bojovať,
nauč ma poslúchať,
nauč ma odpúšťať.

Keď príde smrtný boj,
Mária, pri mne stoj.
Na mňa nezabudni,
do neba ma vezmi.
Amen.

*Tebe, Matka všetkých ľudí a všetkých národov,
s dôverou odporúčame celé ľudstvo
s jeho úzkosťami a nádejami.*

*Nedaj, aby mu chýbalo svetlo pravej múdrosti.
Usmerňuj ho v hľadani slobody
a spravodlivosti pre všetkých.*

*Daj, nech sa všetci stretnú s Kristom,
ktorý je Cesta, Pravda a Život.*

Ján Pavol II.

LEN ČO MY SAMI VERÍME, UVERIA AJ NÁM.

K. Gutzkow

Túžba navštíviť Matku v Lurdoch bola vo mne veľká. Ponúkol som svoje sily do služby pomocníka - dobrovoľníka k invalidným pacientom, aj napriek začínajúcim sa zdravotným problémom.

Objavovali sa bolesti hrudníka, úzkostné, kŕčové stavy po fyzickej námahe.

„Získal“ som diagnózu: **angina pectoris**. Mal ju aj môj otec. Túžba sa mi však naplnila v roku 1998, keď som sedel vo vlaku a s Rodinou Nepoškrvnenej putoval do Lúrd. Pri pomáhaní s postihnutými, či už ťahať, alebo tlačiť vozíky, som musel častejšie oddychovať. Aj ja som dúfal v zlepšenie zdravia... Po návrate domov sme si šli s rodinou oddýchnuť do Turčianskych Teplíc, kde sa príznaky choroby stupňovali a nedali mi ani spať. Vybral som sa teda sám v noci k lekárovi, ten ma napojil na EKG a zhrozene zistil veľký infarkt. „Už sa ani nepohníte!“ znel jeho príkaz. Nasledoval prevoz do nemocnice, kde ma napojili na infúzie. Čo ďalej? **Január 1999, bratislavská nemocnica, operačná sála a nado mnou tím lekárov. Výsledok ich viachodinovej práce bol trojnásobný by - pass srdca.**

Blížil sa koniec roka, tešili sme sa na blížiacu pohodu Vianoc. Manželka ma pri návrate z práce našla v bezvedomí. **Doma som dostal epileptický záchvat s mozgovou príhodou a odpadol. Volala pohotovosť, nasledovala klinická smrť.** Z tohto obdobia sa na nič nepamätám. Prebral som sa v nemocnici, znovu napojený na výživu. Ďalší prevoz do Bratislavy a ďalšia operácia v Slovenskom ústave srdcových chorôb. **Pred každou operáciou som vložil svoj život do Božích rúk, veril som, že On je najväčšia istota, ktorú mám. Samozrejme som prijal z rúk kňaza pomazanie chorých a nikdy som sa nebál, dokonca som sa na operáciu tešil.** Ležal som, anestézia začínala zaberáť, počul som „zvony“ a niekoľko hodín sa lekári snažili zachrániť ma. Telo schladilo na 27°C, mimotelový obeh zabezpečoval prívod krvi do orgánov, ktoré pracovali spomalene...

„**Pán Kosolinský, teraz bude nasledovať dlhodobá liečba a pomalá rekonvalescencia.**“ zneli prognózy lekárov. **S čím ale nepočítali, bola moja nesmierna chuť žiť a sila Pána Boha, v ktorú som dúfal a prosil. Dva dni po operácii som sa postavil a chodil.** S radosťou som navštevoval nemocničnú kaplnku, ktorá je dve poschodia v zemi a ďakoval Pánovi za veľkú pomoc.

V tomto roku som sa druhýkrát zúčastnil púte do Lúrd, znovu ako dobrovoľný pomocník, nie ako pacient. Môj stav sa pri Matke tak zlepšil, že som mohol pridelenú pacientku vozit' aj do kopca, kde sme boli ubytovaní, bez zadýchania sa. Doteraz žiadne ťažkosti nepocít'ujem, za čo Dobrotivému Stvoriteľovi neustále ďakujem. Keby sa aj objavili komplikácie, budem chváliť Boha ďalej. Viem, že som v jeho rukách.

MVDr. Dobroslav Kosolinský

Budeš väčší a šťastnejší, keď budeš slúžiť Bohu.

sv. Augustín

Aké je krásne vidieť človeka, ktorý nie je naviazaný na nejaké hmotné dobro, ktorý je ochotný na akýkoľvek skutok cnosti a lásky, a vyrovnaný v akejkol'vek skúške, v úteche i v trápeniach, len aby sa plnila Božia vôľa.

František Saleský

DNES NA SLOVÍČKO S PÁNOM BARTOLOMEJOM ERTLOM, NAŠIM ZNÁMYM PERNIKÁROM.

Pán Ertl, pýtali ste sa niekedy rodičov, prečo vám dali meno Bartolomej?

Rodičia nám zomreli, keď som mal 18 rokov. Ešte kým žili, som sa veru spýtal, hlavne prečo mi také dlhé meno dali, lebo ako chlapcovi sa mi to trochu aj nelúbilo. No ale potom mi otec povedal: „Tu na veži kostola sv. Bartolomeja je zvon Bartolen (tak sme ho volali) a v rodine musíme mať jedného, ktorý bude niesť toto meno.“ Keďže som bol z chlapcov posledný, ušlo sa mne. Postupom času som si nielen zvykol na toto meno, ale bol som naň aj hrdý. Vždy, keď zazvonil zvon na kostolnej veži, hrdosť vo mne stúpala. Ale ja som nielen počúval tento zvon, ale chodil som aj ťahať zvony a organ. Na Mariánsky kostol sme chodili tiež zvoniť a najkrajšie to bolo, keď bola Mariánska púť. Tešili sme sa na ňu, vítali sme prichádzajúce procesie a pútnikov z okolia.

Priblížte nám vaše spomienky na rodičov, ich lásku a na vaše detstvo.

Trpezlivosť života a snahu znášať kríž sme dostali od našich rodičov. Bolo nás deväť detí. Chodil som do ľudovej školy Antona Mišúta na drevený rínok, potom do meštianky. Po nej nasledovala uč-

ňovská škola. Dostávali sme od rodičov veľmi veľa lásky, boli nám vzorom porozumenia. So všetkými starosťami a trápeniami sa utiekali do farského kostola. Boli takí „lokálpatrioti“ a útechu vyprosovali hlavne u sv. Bartolomeja. Žili sme neľahkú dobu. Keď prišiel cez vojnu domov list, že je brat nezvestný, rodičov to dosť zlomilo. Začala sa prejavovať vážna choroba mamičky. V roku 1945 pred

Veľkou nocou **bombardovali Prievidzu**. Na Mariánskej ulici, na mieste dnešnej ZŠ, bola poľná nemocnica, kde moja sestra robila zdravotnú sestru. Mama mala také vážne zdravotné problémy, že ju tam zobrali na operáciu. Dva dni po operácii (v strachu, či nás nezabilo) utekala z nemocnice domov za nami. Toto jej tiež veľmi skrátilo život. **Živo si spomínam na chvíle s rodičmi, prežitie v láske, na raňajšie modlitby s nimi.** Ale aj večer, keď sa zapálila petrolejka, modlilo sa pred večerou, keď bolo čo jesť. Do kostola sa chodilo samozrejme a nebolo to tak, že by nám hovorili – musíš. Nemohli sme chodiť všetci naraz, lebo sme si občas my bratia museli požičovať dobré nohavice.

Keď som mal dvanásť rokov, začal som hrať v duchovej hudbe na trumpete. Dychovka hrávala na cirkevné sviatky, či už na Vzkriesenie, Božie Telo, alebo púte na Staré Hory.

Vždy som mal a mám blízky vzťah k Panne Márii. Nielen pre tie krásne púte, ale nosím ju v srdci, ako dobrú mamu. **Aj moju mamu som pre jej nekonečnú trpezlivosť a lásku vždy videl v Márii.**

Pán Bartolomej, priblížte nám históriu perníkárstva vo vašej rodine.

O tri roky bude mať naša rodina výročie **100 rokov** vzniku perníkárskeho remesla. V Budapešti sa otec vyučil, šiel na vandrovku po Rakúsko – Uhorsku a ako tovaríš prišiel v roku 1904 sem, oženil sa tu a založil toto remeslo. **Môj otec bol živnostník perníkár a voskár, veľký majster.**

Napríklad keď bolo výročie republiky, spravil prezidentovi Masarykovi veľké trojité srdce, ktoré poslal do Prahy. Dostal zaň **zlatú medailu**. Nebolo peňazí, tak dal medailu do zálohy a keď zomrel, nevládali sme ju už vyplatiť.

Toto remeslo je úzko späté s našou farnosťou, a nielen s farnosťou, ale aj so širokým okolím na Hornom Ponitří. Srdiečka sa robili na púte aj do okolia: do Frivaldu, na Staré Hory a mnoho iných miest. Okrem toho samozrejme vyrábali sviečky do kostolov, aj veľké „paškály“. Ja som ich potom hotové po farnostiach roznášal a to peši. Robili sa dvojakým spôsobom, buď z hotového vosku, samozrejme ručne a potom som ešte zbieral dohorené zbytky sviečok a znovu sme ich stáпали a použili. **Po otcovi prebral remeslo brat Florián, ktorý ešte žije. U neho som sa aj ja vyučil v r. 1949.** Na púte sa robili aj rôzne zdobené sviečky domov i na hroby. Potom nám zrušili živnosť a šli sme s bratom na vojnu. Po nej som sa vrátil ku kultúre aj profesionálne. Keď sa staval Dom osvetly, tak sme spolu so súrodencami a inou mládežou pomáhali a fúrikovali materiál. Neskôr sme tam hrávali divadlo a mali sme malý orchester. **V Novákoch som robil vychovávateľa na učilišti a učil hudobnú výchovu.** Robil som v kultúrnom dome, kde som sa poznal s **Jankom Málikom, terajším kostolníkom.** V Prievidzi v divadle som sa spoznal so svojou manželkou **Helenkou.** K remeslu som sa ja vrátil až na dôchodku a to vďaka nej. Je úžasná, že aj napriek početným operáciám je v nej chuť niečo tvoriť.

V rodinnej tradícii pokračuje najstarší syn s manželkou.

Srdce je symbolom lásky. Čo prežívate, keď si ho ľudia kúpia?

Keď sa už dala znovu založiť živnosť a mohli sme sa k perníkárstvu vrátiť, bolo dosť zvláštne, že si ľudia za tú dlhú dobu akoby odvykli aj takto prejavovať náklonnosť. Často

rozpačito kupoval chlapec dievčaťu srdiečko, ale už je to lepšie. Najväčšie vyznamenanie pre nás je to, keď si dvaja zaľúbení kúpia naše srdiečko a úprimne sa pobožkajú.

K práci treba mať vzťah, aby bolo vidieť dobré výsledky...

Samozrejme. Bez trpezlivosti a lásky k remeslu by to nešlo; to by hneď každý zbadal. Pocitivosť v dodržiavaní receptov k tomu tiež patrí. **Môj otec bol tak pocitívny, že keď sa robil jeden „mišung“ cesta, (do ktorého má ísť 44 vajec) a chýbali dve – tri vajcia, tak radšej dávku neurobil.**

Pán Ertl, mohli by ste nám vyrozprávať nejaký váš zážitok, ktorý ste prezradili len blízkym?

Bývali sme na Dlhej ulici. Bolo to počas vojny, keď okolo nás vybuchovali míny. Na Mariánskom kostole rozstrieľali vežu. Bežal som do záhrady na WC (klasická drevená stavba). Vedľa padla mína a „šrapnel“ (úlomok z míny) preletel cez tú búdku a popred moje kolená. Doma boli všetci učupení a nastal plač: „**Bercinka nám zabilo!**“ Doslova som letel z tej záhrady a kričal: „**Tato, nebojte sa, tu som, nemôže sa stať, že by ma zabilo, veď máte Bartolomeja! Aj mňa ochránil, aj vás ochráni! Veď robíme aj pre neho sviečky, musíme žiť!**“

Toto som nikomu, okrem detí nepovedal. Keď som to prežil, ešte s väčšou úctou som na sv. Bartolomeja myslel, chodil slúžiť a roznášať sviečky. Aj moja viera sa vtedy znásobila.

Najkrajšia pieseň v mojich ušiach je, keď znie zvon sv. Bartolomeja. Som vďačný Bohu za rodinu, manželku, deti s rodinami, zdravie a všetky dary, ktoré mi v živote daroval.

Za pekný rozhovor úprimne ďakujú Mária a Anka

Ako sme začali prázdniny?

V čase, keď čítate tento príspevok, prázdniny sa pomaly, ale isto prehupli do druhej polovice. Na akciu, ktorú zorganizovali mladí a skauti, za pomoci nášho pána dekana Jána Bednára na ukončenie školského roku a začatie dlho očakávaných prázdnin, sa jednoducho nedá zabudnúť.

Celé stretnutie mladých sa začalo sv. omšou v Mariánskom kostole. Spevom sv. omšu doprevádzal zmiešaný zbor mladých, v ktorom bola väčšina členov zo zboru Trosky. Ako výdatnú pomoc mali so sebou aj pátra Jána Hríba SChP. V homílii sa dp. dekan zamyslel spolu s nami nad témou: **láska a vzťahy medzi dvoma ľuďmi**. Po sv. omši sme poďakovali za dary Ducha Svätého v uplynulom školskom roku spevom Te Deum.

Celá rozradostená mláď sa po sv. omši presunula von na lúku na Mariánskom vršku, kde sme pri ohníku zotrvali v priateľskom spoločenstve až do noci. Pri ohni sme nezostali len s opekaním a piesňami, ale porozprávali sme sa aj o problémoch mládeže našej farnosti. V dobe, keď sa každý uzatvára len do svojho súkromia, je dobré, že sa mladí vedia medzi sebou ešte porozprávať. Dohodli sme sa, že traja zodpovední budú koordinovať mládež zo svojho okolia na spoločné akcie. Za mládež z farského kostola: **Martin Poliak**, z piaristického

kostola: Pavol Schmid a za mládež zo Zapotôčiek: František Stanček.

Najbližšia spoločná akcia bude **v sobotu 11. augusta** pred púťou, keď my mladí pomôžeme v sprievode vyniesť sochu Panny Márie. Samozrejme budeme aktívne účinkovať pri sv. omšiach počas celej púte a spolu si navzájom budeme fandiť pri večernom mládežníckom programe. V nedeľu poobede po púti pripravujeme pekný program pre deti spojený s rôznymi súťažami.

Mládežnícka sv. omša v Mariánskom kostole sa plánuje aj na ukončenie tohtoročných prázdnin **v sobotu 1. septembra o 17.00** a po nej bude znova posedenie pri ohníku s opekaním. Príďte čím viacerí medzi nás. Dúfame, že sa z týchto stretnutí farskej mládeže na Mariánskom vršku stane trvalá tradícia.

B. B.

Zo skautských denníkov

SOBOTA 7.7.: Na dohovorenom mieste sme sa pomaly schádzali my včielky a skautky, aj so svojimi vodkýňami. Ešte zakývať rodičom a **HURÁ** do tábora, ktorý sa tento rok volá **TÁBOR PRI TEPLOM PRAMENI**. Včera večer mi bolo všelijako, ale už sa veľmi teším. **V Kľačne** sme vystúpili a kus cesty šli pešo aj s batožinou. Každá si našla svoj stan. Nasledoval nástup v rovnošate a vztyčenie vlajky. Nahrnuli sme sa do kuchyne, kde nás čakal brat Juraj a sestra Veronika. **Je večer. Simonka, Paja a ja máme stráž.** V kríkoch sa niečo pohlo a šuchotalo a Paja so Simo-

nou ušli. Spolu s Helou sme bežali za nimi. Nakoniec sa zistilo, že to boli právnianski skauti, ktorí táborili za kopcom. **Mala som spať sama, ale tak som sa bála, že spala so mnou sestra Dubáčik.**

NEDEĽA 8.7.: Ráno som sa zobudila veľmi nevyspatá. Po obede sme mali svätú omšu, ktorá sa kvôli dažďu začínala na dva krát. Po nej sme sa hrali na **JAPONSKO**. Čľupko a ja sme boli hostiteľky. **Večer som už prekonala strach a spala som sama.**

PONDELOK 9.7.: Do tohoto dňa som sa krásne vyspala. Doobeda sme sa hrali na **MEXIKO**. Od „mexičaniek“ sme dostali na prst hlavolam a mnohí sa do neho aj chytili. Ešte sme vyrábali drevené prívesky. **Poobede sme boli zbierať liečivé rastlinky na čaj.** Do večera nás to tak unavilo, že sme zaspali hneď po zaľahnutí.

UTOROK 10.7.: Dnes som sa zobudila s úsmevom na tvári, na rade bola hra na **HAVAJ**. Vyrábali sme si sukne z papiera a čelenky. **Pri večernej vatre Simonka a Paja skladali včielkársky sľub.** Po vatre nás čakala skúška odvahy. Aj po nej sa nám snívajú pekné sny.

STREDA 11.7.: Dnes je voľnejší program. Doobeda nasledovala hra na **ČINU** a výroba klobúčikov. **Večer, keď sme sa umývali, padla najmenšia sestra včielka do potoka.** Rýchlo sme ju šli prezliecť, lebo začala byť zima a padala rosa. Premohla nás únava.

ŠTVRTOK 12.7.: Dnes nás čakala hra na **ARGENTÍNU**. Učili sme sa vyrábať **bolas** - zbraň indiánov (dve gule spojené lanom). Kedysi sa s ním chytal dobytok. **Super obed!** Pochutnali sme si na syrových karbonátkach. Poobede máme voľné hry.

PIATOK 13.7.: Tento deň bol pre

mňa výnimočný. Doobeda sme sa najprv hrali na **KOSTARIKU** a maľovali na biele pierka vzory. Večer nás čakala rozlúčková vatra. Najskôr nám skautky, čo si robili **BOBRÍKA SAMOTY** čítali zápisky zo sledovania tábora. To bolo smiechu!

Potom si ma preberali k sebe skautky. Sestra **Nšo** - či ma previedla po brvne, pričom každá skautka držala sviečku a ja som im podala ruku a sviečky postupne zhasínala. **Sestra Anička mi odovzdala skautskú šatku.** Rozlúčil sa so mnou roj, do ktorého som patrila., ale už sa teším na sestry skautky. **Večer sa mi spalo tak krásne, ako nikdy.**

SOBOTA 14.7.: Rozlúčka s krásnym miestom, čistým vzduchom i prameňom a odchod domov.

Azalka

*V piatok vyrezávali a potom prišívajú na látku rôzne prírodné materiály, nuž som sa aj ja vybrala niečo z kôry padnutého kmeňa vyrezať. **Chvilka nepozornosti a nožík mi „vbehol“ do ruky** (znovu ten môj palec...). Šli sme s Duškom a Magdou do Pravna na pohotovosť a odtiaľ do Prievidze na chirurgiu. V ten deň nešili len naše družinky, ale aj lekárka - môj palec. Ten mal prvý krát „smolu“, keď som si ho pred tromi rokmi zlomila. Asi ho budem musieť naučiť, aby nezavadzal, keď sa pracuje.*

Palček

Filipove dobrodružstvo

Ponáhľal sa raz Filip cez les na blízku lúku, kým ešte neuschne rosa a trávička je šťavnatá. Je mladý a suchú trávu nedokáže zjesť. Ak to nestihne, tráva obschne a on ostane celý deň hladný. „Pomóc!“ začul nad hlavou. Kto to? Čo to? Zdvihol oči čo najvyššie a uvidel nad sebou suchý strom, na ktorom visel a držal sa na konci tenkého konára . „Vladko, ako ti pomôžem?“ pýta sa . „Veru neviem, si taký malý a pomalý. Už sa dlho neudržím.“ Filip ho utešuje: „Len sa drž, macko, idem pre pomoc!“ Náhlí sa Filip pomedzi listy a ne všimol si, že ho takmer rozpučil Ignác. „Uhni!“ zavrčal. „Ponáhľam sa na kraj lesa, všetky urobili čerstvý med.“ Filip kričí: „Potrebujem tvoju pomoc! Vladko sa už dlho neudrží!“ mu odvrkol: „Med sa mi neujde, nezdržuj ma!“ Čo teraz? Na vedľajšom konári drieme Max. Kričí , ide si hlasivky vykričať, ale Max iba zašepkal: „Pššš! Nebuď ma. Som taký unavený...“ a zaspal. Čo má robiť? Vlečie sa listím ďalej a dúfa, že nájde niekoho, kto bude ochotný pomôcť. Zrazu narazil do nejakej nohy. Nestihol sa ani pozrieť, kto to je, a hneď vysypal zo seba prosbu o pomoc. Vtom sa ozval ostrý smiech. Až vtedy si Filip všimol, do koho narazil. Hyena Chicha! ležala na zemi, rehotala sa a koktala: „Vraj pomoc! A vraj visí! To musí byť smiešne! Mne nikto nikdy nepomohol, tak ani ja nepomôžem!“ a smiala sa ďalej. Ešte, že sa tam objavil „Pán kráľ, prosím vás, podte pomôcť. Ste mocný a ľahko zložíte z konára.“ prosí slimák. „Dávaj si pozor na jazyk, Filip. Ako sa to so mnou rozprávaš? Najprv sa mi pokloň, popros o vypočutie a postav sa do radu za ostatných.“ povedal . Filip sa odplazil do listia a keď sa mu už tlačili slzy do očí, stretol malú, nenápadnú Janku. „Prečo si smutný? Ublížil ti niekto?“ ustarostene sa ho vypytovala. „Ja nie som smutný kvôli sebe, ale preto, že život macka Vladka visí na vlásku a nikto nie je ochotný mi pomôcť.“ „Tak sa už nezdržujme a bežme, aby nebolo neskoro.“ súri ho Janka. Cestou Filip rozmýšľa: „Ako chce malá zachrániť Vladka? Začala pod stromom behať hore - dolu a tlačila pred sebou kôpky listia, až z nich bol riadny veľký vankúš. A práve včas. to už nevydržal, labky povolili a spadol do mäk-

kého lístia. „Z celého srdca ti Janka ďakujem za tvoju usilovnosť a tebe Filip, že si obetoval svoj obed, aby si ma zachránil.“ Potom pozval i na šťavnatý šalátik a spolu si na ňom pochutnali. Zvieratká dokázali, že aj tí najmenší, ktorí majú čisté a ochotné srdiečka, dokážu zachrániť život.

Skúste to deti aj vy. Stačí jedna vaša modlitba za blížneho a možno to bude tá, ktorá mu pomôže otvoriť na konci života nebeskú bránu.

Maja

IBA TEN NAJHODNEJŠÍ

Stalo sa to v čase, keď Indiáni ešte nepoznali oheň. Vtedy do ich dediny priletel vták so žiariacim perím. Niektorí ho chceli zabiť, ale iní sa ho pýtali: „Čo sa to tak trbliece a žiari na tvom perí?“

„To je oheň,“ odpovedal vták.

„Čo je oheň?“ opýtali sa Indiáni.

„Hreje, svieti a môžete si na ňom upiecť mäso.“

„Daj nám ten oheň!“

„Dobre, ale dostane ho ten, kto ho je najhodnejší,“ znela vtákova odpoveď.

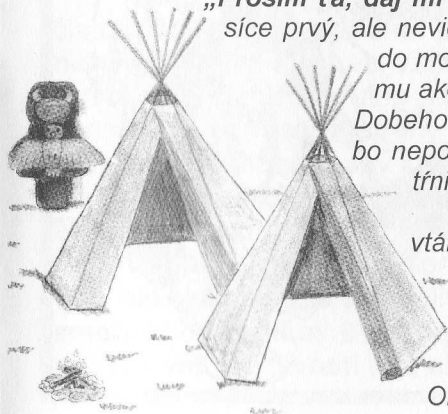
„Každý nech si vezme do ruky suchý živičný konár. Najhodnejší z vás ma dobehne,“ povedal vták a odletel. Všetci za ním utekali po cestách-necestách, brodili sa cez potoky, plávali cez rieky. Ale vták bol vždy ďaleko pred nimi. Mnohí sa už unavili a vzdali nádeje. Nakoniec ich bežalo už iba niekoľko, až ho jeden z mužov napokon dobehol.

„**Prosím ťa, daj mi oheň,**“ povedal. Vták mu na to: „Dobehol si ma síce prvý, ale nevidel si, ako ten malý chlapec vedľa teba spadol do močiara? Nevytiahol si ho. Nezachoval si sa k nemu ako priateľ. Nedám ti oheň.“

Dobehol ho druhý z nich. Ale ani ten nedostal oheň, lebo nepomohol malému dievčatku, ktoré sa zaplietlo do trňa.

Teraz už nechcel nikto utekať za vtákom, a tak vták zaletel naspäť do dediny. V malej chatrči sedela mladá žena pri postielke svojho chorého dieťaťa. Nebežala, lebo nechcela nechať svoje dieťa samé, ktoré pre ňu viac znamenalo ako najmilší priateľ. **Ona bola najhodnejšia ohňa.** Ona smela priniesť svojmu ľudu oheň.

Z knihy **Mozaika radosti** z vydavateľstva LÚČ

XIII. SÚCIT

Záleží na ňom? Aký je jeho význam? (časť I.)

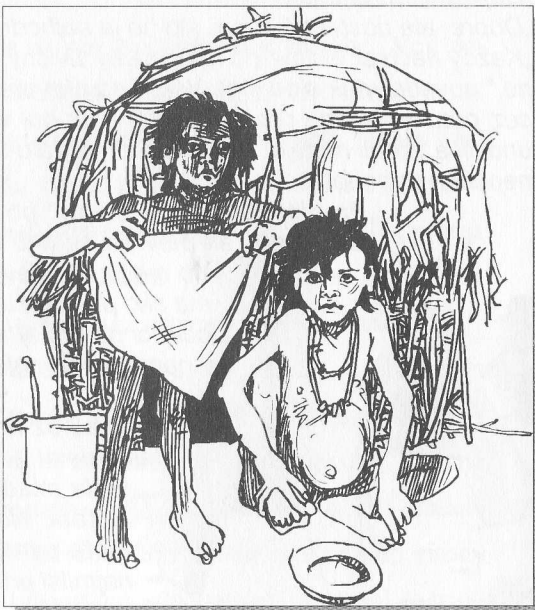
Súcit je téma, ktorá sa nepretržite ako niť ťahá celým Svätým Písom. Boh sa tu zobrazuje ako ustavične súcitný, cítiaci a citlivý Boh, ktorý je stále v styku so svojim ľudom. „**Boh je láska**“, hovorí svätý Ján. A láska je starostlivá. **Ak pocitujeme izoláciu Boha, je to obyčajne spôsobené tým, že cítime, ako sme sa vzdialili sami sebe alebo jeden druhému.**

Súcit znamená okrem iného prejavit', čo cítim, keď vnímam to, čo cítia iní. Byť súcitný znamená tiež byť podobný Bohu. **Sme skutočne Božimi dcérami a synmi, stvorenými na obraz a podobu Božiu, keď sa v nás odráža Božia súcitnosť.**

Súcitná osoba je citlivá na to, čo cítia iní, na ich bolesť, radosť, sklamanie a strach. Vie vycítiť, čo iní prežívajú a prejavuje patričnú citovú reakciu. Povedať na ospravedlnenie že „**ja som už taký**“, „**tak som bol vychovaný**“, znamená prejavit' nechotu zmeniť sa a určitú ľahostajnosť k iným.

Veľký hriech dnešného sveta medzi ľuďmi, skutočne vo všetkých oblastiach ľudských vzťahov, najmä v našich manželstvách a rodinách, je: necitlivosť, odmietanie dať najavo inému svoje city a súcit. Znamená to byť ľahostajný, nestarať sa, nevnímať stav v akom žijú ľudia okolo nás. V necitlivosti majú korene najohavnejšie hriechy našich čias, pretože necitlivosť podkopáva a ničí spôsob, akým by ľudia mali spolu žiť, najmä v rodinách. **Necitlivosť k citom iných je ničivejšia než fyzické zneužívanie a je aj častejšia.**

Často sa pozastavujeme nad skutočnosťou, že vo svete toľko ľudí hladuje. Dokonca aj vo vyspelejšej Amerike! **Oveľa väčší počet ľudí a detí, najmä v rodinách emocionálne hla-**

dujú, pretože im nik neprejavuje súcit. To spôsobuje podvýživu ľudského ducha a usmrčuje život a lásku v rodine.

Počúvajte pozorne mnohých ľudí, keď rozprávajú o svojich telesných a emočných strastiach. Sú často obeťami necitlivých a nesúcitných vzťahov v rodine a v manželstve **U niektorých sa v ich nevedomovanej snahe získať súcit vyvinú psychické alebo psychosomatické ochorenia.** Iní trpia zbytočnou nespokojnosťou a frustráciou, pretože sa k nim nepristupuje dosť citlivo, zatiaľ čo iní vyvolávajú hádky, konflikty a nepokoje, aby vyprovokovali aspoň nejakú emočnú reakciu. Nie je vôbec zriedkavé, že sa žena začne hádať „o ničom“ (hovorí jej muž), len aby zistila, či jej muž ešte žije, aby dostala odpoveď a presvedčila sa, že mu na nej ešte záleží. Tento spôsob správania je často výsledkom neschopnosti jedného prejavíť s druhým súcit.

Súcit, ako všetky ľudské črty, treba rozvinúť. Vyžaduje to úsilie, prácu a motiváciu. Ako surový materiál existuje v každom jednotlivcovi, treba ho však vydolovať a vyniesť na povrch. Niektorí z nás si to uvedomujú viac, iní menej. Toto vedomie korení aj v rodinnej atmosfére, v ktorej nás vychovali. Bola naša rodina rodinou, v ktorej sa venovala pozornosť citovým prejavom? Preukazovali členovia rodiny svoje city, svoj súcit alebo boli emočne zdržanliví, prejavovali sa emocionálne veľmi zriedka?

Je dôležité, aby sme si uvedomovali silné a pozitívne aspekty svojho rodinného prostredia, ale je takisto potrebné a dôležité, aby sme sa nebáli priznať, ak tu neboli, aj jeho emočnú chudobu a obmedzenia. Iba tak si môžeme uvedomiť potrebu rozvinúť svoju schopnosť vyjadrovať a prijímať súcit.

Domov je aréna, kde má každé zacvičovanie sa do citlivosti svoj počiatok. **Rodičia sú modelmi prejavovania svojich citov tak vo vzájomnom vzťahu, ako aj vo vzťahu k svojim deťom.** Keď sa dnes hovorí o rodinnom živote, smutne sa konštatuje, že mnohí rodičia nariekajú na nedostatok citlivosti zo strany svojich detí. Avšak tí istí rodičia nedokázali svoje deti nacvičovať, aby k nim boli citlivé. **Je nevyhnutné, aby rodičia svojim deťom ukazovali ako cítiť,** keď sa ich deti trestuhodne správajú alebo neúctivo hovoria. Keď matka povie: „Cítim sa urazená“, alebo „Hnevám sa, že tak príšerne rozprávaš“, neukladá na svoje deti pocit viny, ale chce, aby sa stali citlivými. **Citové prúdenie je v rodinách dvoj-
smerné: od rodičov k deťom a od detí k rodičom. Deti sa potrebujú nacvičovať v citlivosti tak, ako vo všetkých iných aspektoch života.**

Spracovala V. R.

Hovor Pane, tvoj sluha počúva

Stôl Božieho slova - to nie sú len minulé udalosti, ale je to živý Boh. On hovorí k svojmu ľudu. Prostredníctvom Mojžiša a spolupracovníkov. V poslednom čase Boh prehovoril prostredníctvom Syna. On sa vyjadroval ľudským jazykom. **V liturgii Boh hovorí skrze ľudí: kňaza, lektora, žalmistu,** preto ľud odpoveďou chváli, alebo ďakuje Bohu.

Božie slovo znie dnes ku mne, ku tebe. Niekedy by sme si povedali: „Toto by mal počuť môj sused, manžel.“ **Ale toto slovo Boh hovorí mne!** Božie slovo je pre mňa zapечатené, pokiaľ nepochopím, že Boh hovorí ku mne. Ja som ten colník, farizej, apoštol, Žid a pod. Inak by platilo: „**Počúva ale nepočuje, hľadá a nevidí.**“ (Mt 13,13) Musím mať preto ochotu vzťahovať Božie slovo na seba.

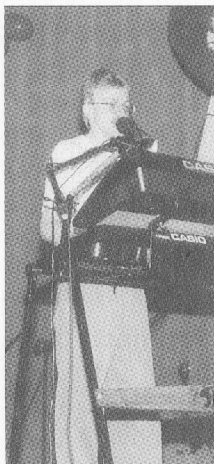
V Písme čítame, že ľud je tri dni s Ježišom a toto slovo je im pokrmom, nápojom, dokonca nie sú hladní. Dávame veľký pozor, aby žiadna čiastočka Hostie nepadla na zem (miništrant drží pri sv. prijímaní paténu - tácku) a ako je to s Božím slovom?

Slovo je výzva k vykročeniu, aby sme videli svoj život aj z inej stránky. Znepokojuje nás, očisťuje, povzbudzuje. **Slovo je živé, ostrejšie ako dvojsечný meč** (Hebr 4,12). Boh nás chce slovom meniť, pretvárať. Zasiať ho do nás a očakáva úrodu. Chce sa vteliť do našich slov, skutkov, aby sme sa my stávali živým slovom. Poklad Božieho slova vidíme v tom, ako je Starý zákon obsiahnutý v Novom zákone a SZ je plný predobrazov, ktoré sa naplnili v Kristovi NZ.

Nejde tu teda o to, aby sme si tu niečo čítali. Je to stretnutie s Bohom, ktorý je živý. **On je živé slovo.**

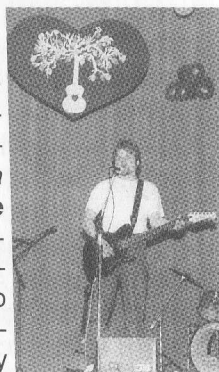
Maroš Milo, kaplán

ZVELEBUJTE PÁNA 2001

Uplynulo už **desať rokov** od chvíle keď sa mladí speváci po prvýkrát stretli na festivale **Zvelebujte Pána.** Za ten čas sa niekoľkokrát vystriedalo miesto konania festivalu, ale aj zborny ktoré svojim spe-

vom zvelebovali Boha. Na desiatom ročníku, ktorý sa uskutočnil **24. júna v kultúrnom dome v Partizánskom** spievali všetky činné zborny z Partizánskeho a pozvaní hostia. Medzi hosťami boli zborny

Slniečko z Kanianky, **Prameň** zo Žiliny a hudobná skupina **SPRAY** z Veľkej Lehôtky. Je príjemné oslavovať desiate výročie takého pekného diela akým kresťanský spevácky festival isto je. Takýto festival si však vyžaduje aj mnoho námah pri prípravách. Týmto malým návratom na jubil-

ejný ročník chceme poďakovať v mene prievidzských zborov, ktoré tiež hojne navštevovali tento festival, **hlavnému organizátorov Jozefovi Bridovi** za jeho vytrvalosť a vyprosujeme mu od Boha množstvo darov v jeho službe v Pánovej vinici.

Ing. Branislav Bullo

Pozdrav z festivalu VERÍM PANE 2001.

Už niekoľko rokov sa na brehu Oravskej priehrady, v amfiteátri v Námestove koná celoslovenský festival gospelových hudobníkov pod názvom **Verím Pane 2001**. Aj v tomto roku bola na tento festival pozvaná naša hudobná skupina

SPRAY z Veľkej Lehôtky. Festival sa konal **18. až 22. júla 2001** a bol opäť zložený z koncertov, muzikálov, športových aktivít, ale aj duchovnej obnovy pre hudobníkov. Hudobná skupina **SPRAY** bola zaradená do sobotného popoludňajšieho programu, v ktorom vystúpili aj skupiny **Orémus** z Dubnice nad Váhom, **Nový svet** z Púchova, **Fred'áci** zo Skalice, **Céčko** z Bratislavy

a **Hrozen** z Českej Republiky, z Frídku - Místku.

Aj keď tohtoročné počasie na festivale bolo daždivé, mládež sa skutočne nebála dažďa a smelo vyznávala svoju spolupatričnosť s Kristom. Či to boli účinkujúci alebo diváci. Nás len mrzí, že ani v tomto roku

sa k nám nepripojili ďalší mladí z Prievidze. Veríme, že si takýto jedinečný festival nenechajú v budúcom roku ujsť. Bolo sa naozaj čím povzbudiť. My túto príležitosť isto využijeme aj o rok.

„Zadaždený“ ale srdečný pozdrav z Oravskej priehrady zasiela hudobná skupina **SPRAY**.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (AUGUST)

Všeobecný: Aby rozhodnutia zákonodarcov a štátnikov usmerňovalo vedomie, že jedine Boh je absolútnym pánom ľudského života.

Misijný: Aby Cirkev v Číne oživovala hlboká evanjeliová špiritualita kontenplatívneho života, vychádzajúca z veľkých čínskych tradícií.

Úmysel KBS: Aby mládež mravným životom aj cez prázdniny pozdvihovala ľudské srdcia k Bohu a k nebeským veciam.

Štedrí darcovia na nový kostol,

ktorí poslali svoje príspevky na účet od 23.3. 2001 do 30.6. 2001. Spolu prispelo 37 dobrodincov v celkovej čiastke 110 150,- Sk.

20. 3.	Bohuznámy	100,- Sk
26. 3.	Bohuznámy	500,- Sk
26. 3.	Bohuznámy	1 000,- Sk
28. 3.	Bohuznámy	25 000,- Sk
5. 4.	Bohuznámy	100,- Sk
9. 4.	Bohuznámy	5 000,- Sk
9. 4.	Bohuznámy	1 000,- Sk
9. 4.	Bohuznámy	1 000,- Sk
18. 4.	Bohuznámy	100,- Sk
17. 4.	Bohuznámy	1 000,- Sk
10. 4.	Bohuznámy	30 000,- Sk
10. 4.	Rodina Ká	3 000,- Sk
10. 4.	Bohuznáma	1 000,- Sk
19. 4.	Magdalena M.	100,- Sk
14. 4.	Bohuznámy	1 000,- Sk
14. 4.	Bohuznámy	500,- Sk
19. 4.	Bohuznáma	100,- Sk
21. 4.	Bohuznámy	200,- Sk
27. 4.	Kamil L.	1 000,- Sk
23. 4.	ALOJZ	150,- Sk

25. 4.	Bohuznámy	1 000,- Sk
25. 4.	Bohuznámy	400,- Sk
10. 5.	Bohuznámy	100,- Sk
4. 5.	Bohuznámy	200,- Sk
16. 5.	Bohuznámy	100,- Sk
17. 5.	Bohuznámy	100,- Sk
14. 5.	Bohuznámy	15 000,- Sk
22. 5.	Bohuznámy	100,- Sk
24. 5.	Bohuznámy	1 000,- Sk
2. 6.	Bohuznámy	2 000,- Sk
29. 5.	Bohuznámy	10 000,- Sk
30. 5.	Bohuznámy	500,- Sk
8. 6.	Bohuznámy	100,- Sk
15. 6.	Bohuznámy	100,- Sk
19. 6.	Bohuznámy	100,- Sk
21. 6.	Bohuznámy	500,- Sk
18. 6.	Bohuznámy	2 000,- Sk
19. 6.	Bohuznámy A. K.	5 000,- Sk
	Spolu	110 150,- Sk

V tomto čísle dostávate **obálku s listom**, v ktorom dp. Ondrej Cebo, administrátor farnosti Prievidza - Zapotôčky a dp. Ján Bednár, dekan v Prievidzi vás **oboznamujú s priebehom výstavby kostola sv. Terézie z Lisieux - Učiteľky Cirkvi** a zároveň vás **povzbudzujú k štedrej zbierke počas Mariánskej púte 11. a 12. 8. 2001 v Prievidzi.**

Ing. Róbert Borčín

Návrh osobného listu proti zavádzaniu vyučovania jogových cvičení na ZŠ a SŠ:

Vážený pán minister! ▶

Volám sa ....., mám .....deti (vnukov...)

Som znepokojený informáciou o vyučovaní jogy na školách, pretože joga nie je iba telesným cvičením, ale zasahuje aj duševný stav človeka. Naša kultúra a spoločnosť je založená na cyrilometodských tradíciách, t.j. kresťanských, čo je zakotvené v ústave SR.

Nesúhlasím, aby sa našim deťom v školách orientálna kultúra a náboženstvo.

(Zákony SR nepovoľujú prístup štátom neregistrovaných spoločností do škôl.)

Z týchto dôvodov protestujem proti projektu vyučovania jogy na školách (R.A.S.T)!

V Prievidzi, dňa.....

Moja adresa:.....

.....

Podpis: meno a priezvisko

Adresa na zaslanie listu poštou:

Ministerstvo školstva SR

Stromová 1

831 01 Bratislava 37

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM

☞ **V dňoch 4. - 5. 7. 2001** sa konala cyklistická púť z Bánoviec nad Bebravou do Nitry, ktorej sa zúčastnilo asi 140 nielen mladých ľudí. Boli medzi nimi aj piati Prievidžania a traja Handlovčania. Cestu nám „spríjemnil“ dážď a dvakrát nás osviežil. Po šiestich hodinách sme dorazili do cieľa. **Na druhý deň bola sv. omša koncelebrovaná kardinálom Jánom Chryzostomom Korcom.** Po chutnom obede sa pred nami začala odvíjať cesta späť do Bánoviec.

☞ **Vo štvrtok 5. júla** odvysielal v priamom prenose Slovenský rozhlas svätú omšu z kostola Najsvätejšej Trojice, ktorú celebroval **P. Th.Lic. Pavol Kollár, rektor kolégia piaristov v Prievidzi.**

☞ **V sobotu a nedeľu 11. a 12. augusta 2001** sa uskutoční tradičná prievidzská Mariánska púť. Bližšie informácie a program sú na poslednej strane.

☞ Divadelná skupina **AVE** a hudobná skupina **SPRAY** pripravili aj v tomto roku novú divadelnú hru. Tentoraz je to skutočný príbeh o našom terajšom Sv. otcovi Jánovi Pavlovi II. s názvom **POSOL NÁDEJE.** Srdečne Vás obidve skupiny pozývajú na premiéru, ktorá bude na prievidzskej púti **v sobotu o 19,15.**

☞ **V sobotu 1. septembra sa o 17,00** môžu mladí rozlúčiť s tohtoročnými prázdninami sv. omšou v Mariánskom kostole a po nej bude opekanie.

Ing. Branislav Bullo

2. dekanátny výstup mládeže na Malý Grič.

Ani sme sa nenazdali a po roku sú tu opäť prázdniny. Na ich začiatku si v cirkevnom kalendári spomíname na našich vierozvestov, **svätých Cyrila a Metoda**. Celý týždeň pred týmto sviatkom pršalo. Aj v podvečer. Svitol však nový deň a Pán nám v tomto roku doprial naozaj krásne počasie na tento deň.

Mládež dekanátu si už po druhý krát spomenula v tento deň na počiatky kresťanstva na našom území stretnutím sa na vrchole Malého Griča a následnou svätou omšou na lúke pod vrcholom. Aj v tomto roku bola

účasť mladých skutočne veľká.

Z každej farnosti sa približne o 8,00 vydala na púť skupinka. Spoločné stretnutie na vrchole Malého Griča bolo o 10,00. Trochu oddychu a šup pod kopec, kde nás už čakal s radostným úsmevom páter Czeslaw Oko, saletín z Chrenovca. **Sv. omšu pod Božou klenbou neba, za hudobného doprovodu Juraja Orlíka z Bartolomejčiat a hudobnej skupiny SPRAY, sledovali mladí, deti ale aj tí skôr narodení zo Sebedražia, Handlovej, Chrenovca, Prievidze, Zapotôčiek, Veľkej Lehôtky. Nechýbal ani hosť z Partizánskeho, organizátor festivalu Zvelebu-**

te Pána Jožko Brida (Drobec). Vo svätej omši nám páter Czeslaw kládol na srdce dve veci. **Uvedomiť si pravé hodnoty** ktoré človek od Boha dostáva a **vrátiť sa** zamýšľaním k počiatkom kresťanstva, keď sa kresťan nebál vyznať Krista mimo chrámu aj za cenu smrti. Je iná doba, nám to priamo nehrozí, a aj napriek tomu prekročením múrov kostola sa z nás stávajú úplne iní ľudia. Mnohí ohovárajú, hrešia a oddávajú sa svetským radovánkam, pričom zakrývajú a zapierajú svoje kresťanstvo. **Sv. omša pod holým nebom, ako pri počiatkoch kresťanstva na našom území, dávala slovám pátra Czeslawa ozajstnú silu. Bolo to vidieť aj na reakciách** prítomných počas prosieb, kedy si ľudia naozaj otvorili srdcia pred Božou tvárou. Po sv. omši sa skupinka asi 65 účastníkov tohtoročného stretnutia mládeže dekanátu rozišla a každý mohol zaniest

posolstvo do svojej farnosti. **Modlite sa za mladých, aby boli horlivými ohlasovateľmi Kristovej Radostnej Zvesti všade, kde sú. Nie len v chrámoch, ale aj za ich múrmi.**

Kto nebol s nami na Malom Griči v minulom roku, banoval. Ale ten čo nebol teraz, prišiel o veľa. Prijmite pozvanie pre budúci rok. Nepremárnite šancu stretnúť sa s Bohom v lone jeho prekrásneho diela - prírody.

Na záver chcem poďakovať **Janke Belákovej** z Chrenovca a **Martinovi Poliakovi** za pomoc pri zorganizovaní tohtoročného stretnutia. Ďakujeme **Pátrovi Czeslawovi** za krásnu sv. omšu a **dp. Jánovi Puchalovi**, farárovi zo Sebedražia, že opäť priviedol svojich farníkov na toto stretnutie. Často zabúdame Bohu ďakovať za veci, ktoré sú nám takmer všedné. Za prírodu okolo nás a ľudí ktorých môžeme stretnať.

Ďakujeme ti, Pane, za všetkých účastníkov, že si nám doprial taký krásny deň, plný radosti a pokoja.

Ing. Branislav Bullo a Peter Vozík

Foto: Jozef Bullo st.

Mládež v Kľáčne 25. - 28. júla 2001

Dvadsaťštyri mladých pod vedením diakona Martina Dadu s animátormi Dan-kou, Majkou, Ivanou, Jurajom, Alojzom a Karolom pekne prežili štyri dni vyplnené modlitbami, sv. omšami, ktoré celebrowali: dp. **Ján Bednár**, dekan, dp. **Ondrej Cebo**, administrátor a dp. **Anton Eliaš**, administrátor z Lazian, dobrodružným výstupom na Kľak a predovšetkým zaujímavým večerným programom.

J.B.

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

SOBOTA 11. 8. 2001

- 16:00** - Sv. omša vo farskom kostole - celebruje dp. Ondrej Cebo
16:30 - Sprievod so sochou Panny Márie z farského kostola
17:00 - Večeradlo k Panne Márii vonku na Mariánskom vršku
18:00 - Sv. omša - celebruje dp. Ján Bednár, dekan
Spieva hudobná skupina SPRAY z Veľkej Lehôtky
19:30 - POSOL NÁDEJE - Divadelná hra s rockovou hudbou pre všetky vekové kategórie. Účinkuje divadelná skupina AVE (Prievidza) a hudobná skupina SPRAY
20:45 - NÁDEJ z Prievidze - Zapotôčky
21:30 - Krížová cesta
22:00 - GLORIS z Partizánskeho
22:45 - TROSKY - mládež z Piaristického kostola
23:00 - Sv. omša vonku - celebruje dp. Maroš Milo, kaplán
Spievajú TROSKY
24:00 - Tichá adorácia v Mariánskom kostole

NEDEĽA 12. 8. 2001

- 7:30** - Sv. omša v Mariánskom kostole.
Celebruje dp. Ján Bednár, dekan
9:15 - Akadémia k Panne Márii – BARTOLOMEJČATÁ (Prievidza)
10:00 - Slávnostná sv. omša: - Spieva ľud a Bartolomejčatá
Celebruje Mons. ThDr. Tomáš Galis, pomocný biskup
16:30 - Večeradlo k Panne Márii
s Loretánskymi litániami
v Mariánskom kostole
17:30 - Sprievod so sochou Panny
Márie do farského kostola
18:00 - Sv. omša vo farskom
kostole sv. Bartolomeja
Celebruje Maroš Milo,
kaplán

